

וזווזיו חכמת שלמה, ועליה נאמר וחכמת המספן בזוויה, ועליה נאמר כי מלבדי אכבר ובזוי יקלג. כשיירד שלמה ממלכותו, דימתה חכמתו בזוויה בעיני השוטים, וכשהתעלה במלכוותו נאמר בו וכתרב חכמת שלמה, שהחדרלה עד שהגיעה לאקום זהה שנטלה משם, למקומ החכמה העלiona, שהיא חכמה בראש, והיא חכמה שהיא חכמה בראש, והיא חכמה בסוף, והיא תורה באמצע, בעמוד האמצעי, תורה אמת, למעליה תורה חכם, למטה חכמת שלמה, ומשום זה מהצד של שלמה נאמר וначמת המספן בזוויה, שירדה בו ועלתה בו, כמו שנאמר בו וכתרב חכמת שלמה

מחכמת כל בני קדם.

אבל ברשעים מה כתוב בהם? נתני יהו"ה בידי לא אוכל קום, נפללה ולא תוסיף קום, ואף על פי שאין לה רשות לעמד מעצמה, הקדוש ברוך הוא יקים אותה, כמו שנאמר ביום ההוא אקים את ספת דוד הנפלת, מי גרים Shirdeh לה ממקומה? זה הנחש, כמו שנאמר ויאמר יהו"ה אליהם אל הנחש כי עשית זאת, שהיא השכינה, שגרמה שנמצאת יבשה ונפללה ממקומה, ארוור אפה מל הבהמה וגומר, כלל אותו שלא יהיה לו מלכים ולשליטים על מה שפטומך, שהם רגלו וידיו שקצין אותם, כמו שהוא גרים קצין ופרוד למטה, ומהים זה על גחנן תלך וצפר תאכל כל ימי חייך, וזהו שאמר יצחק לעשו משמי הארץ יהיה מושבך.

עשר קלות קלל את הנחש, משום שגרם שנפרדה השכינה שהיא עשירית מבעה, ועשר

זהאי איה חכמת שלמה, ועליה אמר (קהלת ט ט) וначמת המספן בזוויה, ועליה אמר (שמואל א ב ל) כי מכבדי אכבר ובזוי יקלג, פד נחת שלמה מלכותיה הוּא חכמה דיליה בזוויה בעיני שטין, וכך אסףך מלכותיה אמר בה (מלכים א ח י) ותרב חכמת שלמה, דארביאת עד דמתaat להאי אחר דאנטילת מפן, לאחר דחכמה עלאה, דאייה חכמה ברישא, ואיה חכמה בסוף, ואיה תורה באמצעתה, בעמודה דאמצעיתא תורה אמת, לעילא תורה חכם, לתא חכמת שלמה, ובгинז דא מפטרא דשלמה אמר וначמת המספן בזוויה, דנחתת בה, וסליקת בה, כמה דארביר בה ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם.

אבל בחיביא מה פתיב בה, (איכה א י) נתני יהו"ה בידי לא אוכל קום, (עמוס ח) נפללה ולא תוסיף קום (עמוס ח ב). ואף על פי דלית לה רשו למקם מגרמה, קידשא בריך הוא יוקים לה, כמה דאת אמר (שם ט יא) ביום הדורא אקים את ספת דוד הנפלת, ומאן גרים דנחתת לה מארחה דא נחש, כמה דאת אמר (בראשית ג י) ויאמר יהו"ה אלהים אל הנחש בישית זאת, דאייה שכינטא, דגרמת דاشתכת יבשה ונפלת מארחה, ארוור אתה מל הבהמה וגורר (שם). ליטת ליה דלא יהא לרגלי וידיו קצין לzon, כמה דאייה גרים קצין ופרוד לעילא, ובгинז דא על גחנן תלך וצפר תאכל כל ימי חייך (שם), ודא אייה דאמר יצחק לעשו ממשמי הארץ יהיה יהודה מושבך.

עشر לוטיא ליט לחויא, בגין דגרים דארבי שכינטא דאייה עשיראה

לאדם, ועשרה לחוה, ותשעה לאָרְצָן,
שחתטה לצדק ששהוא הפתשי. כלם חטאו לעשירות, והארץ
לצדיק, וממה (ולמה) חטאה
לצדיק? שהרי בעבורך אמר
לאדם, ועוד, בגין האדם כלל
את הארץ שנטל ממנה, זהו
שפטוב ויוצר יהו"ה אלהים את
האדם עפר מן האדמה, אם כן,
מה חטאה לצדיק שהוא?

אָרְצָן מושם שנאמר בה ויצמח
יהו"ה אלהים מן האדמה כל
ען נחמד לمرאה וטוב למאכל
וען חמימים בתוך הגן וען הדעת
טוב ורע, וזהו לו רשות למחות
בידי אָנָס שלא יאכל מעץ המוחה
ולא מחתה, בגין זה אמר
בעבורך. אמר לו רב אלעזר: וכי
יש דעת הארץ לכל זה? אמר לו:
כן, זהו שפטוב יהו"ה בחקמה
יסד הארץ. אמר לו: והרי בחקמה
עליזונה ובארץ של המקדש ברוך
הוא נאמר הפטוב הזה. אמר לו:
בני, זה כנגד זה עשה המקדש
ברוך הוא, יש חכמה ויש חכמה,
יש ארץ ויש ארץ.

אמר לו: אם כן, מה חטא
הארץ לצדיק שלקתה תשעה?
אמר לו: מושם שיען הדעת טוב
ורע הוא כמו הברית, אותן הברית
מבפנים טוב, וועללה רע, זה
מבפנים וזה מבחוץ, ומושם
שהחטא של ען הדעת גרים פרוד
בין הצדיק לשכינה, בגין זה
לקתה הארץ תשעה, ואזטם
שחתטו בשכינה, שהיא עשיית
לקו עשר עשר. ובאו וראה, שבע
ארצות הן: ארץ, ארמה, ארקה,
גיא, נשיה, ציה, מבל, ואדם חטא
בכת שבע, ונאמר בו כי שבע
יפל צדק, הרהר תשובה וגנאמר
בו זעם, וזה עולה, ולשידר
לשם היה עוזה מעשים ותולדות

מבעלה, ועשר לאדם, ועשרה לחוה, ותשעה
לאָרְצָא, דחבת לצדיק דאייה תשיעאה,
בלהו חאבי לעשירה, וארעה לצדיק, וממאי
(נ"א ומאי) חابت לצדיק, דהא בעבורך אמר
לאדם, ועוד בגין אדם ליט לאָרְצָא דאתניתיל
מינה, הרא הוא דכתיב (שם ב') וייצר יהו"ה
אליהים את האדם עפר מן האדמה, אם כן
מה חבת לצדיק דאייה תשיעאה.

אָרְצָן בגין דאתמר בה (שם ט) ויצמח יהו"ה
אליהים מן האדמה כל ען נחמד
לمرאה וטוב למאכל ויען חמימים בתוך הגן
וען הדעת טוב ורע, והוה ליה רשות למסח
בידא אדם שלא יכול מאילנא דמותא, ולא
מחאת, בגין דא אמר יכל מאילנא דמותא, ולא
אלעזר, וכי אית דעת באָרְצָא לכינוי האי, אמר
לייה אין, הרא היא דכתיב (משל ג' ט) יהו"ה
בחקמה יסד הארץ, אמר לייה והא בחקמה
עליזה ובארעה דקידש בריך היא אתמר האי
קרא, אמר לייה בריך דא לךבל דא עבד קידש
בריך הוא, אית חכמה אית חכמה, אית ארעה
ואית ארעה.

אמר לייה אם כן מה חבת ארעה לצדיק
דלקתה תשעה, אמר לייה בגין דען
הදעת טוב ורע אייה בגונא דברית, אותן ברית
מלגאו טוב ערלה רע, דא מלגאו ורקא מלבר,
ובגין דחויבא דען הדעת גרים פרודא בין
צדיק ושבינתא, בגין דא לךאת ארעה תשעה,
וAINON דחאבו בשビנותא דאייה עשיית לכו
עשר עשר. ותא חזי שבעה ארעין איןון ארץ
אדמה ארקה גיא נשיה ציה תבל, ואדם
חאב (דף צו ע"א) בכת שבע, ואתמר ביה (משל כד'
(ט) כי שבע יפול צדק, הרהר תשובה וגנאמר
ביה (שם) זעם, והוה סליק, וכד נחית תפמן היה